

PASQUINS

DE CULTURA CRISTIANA I ROMANA

V.- De l'*Hades* a les *Calderes d'en Pere Botero*

Com sabem, la Bíblia havia estat traduïda de l'hebreu i de l'arameu al grec abans de passar al llatí i a les llengües romàniques. Precisament al llibre de l'Apocalipsi (I, 18) de la versió llatina (Bíblia Vulgata) hi podem llegir aquesta expressió: "*Habeo claves mortis et inferni*" (tinc les claus de la mort i de l'infern). Però si llegim la prestigiosa traducció al català que en va fer la Fundació Bíblica Catalana l'any 1968 constatem que la frase ha quedat així:

Tinc les claus de la Mort i de l'Hades.

No ens ha d'estranyar aquest canvi lèxic per denotar els inferns. La referència ens remet precisament al món clàssic. *Hades* era l'altre nom, amb què es coneixia Plutó, el déu dels inferns. D'aquí que els grecs anomenessin també així el lloc subterrani on creien que anaven les ànimes després de mortes. Un cop en aquest submón, si era el cas que havien estat sepultades convenientment després de morts els seus cossos, les ànimes eren enviades als Camps Elisis o al Tàrtar. La decisió es prenia en judici dels déus infernals. La referència a l'*Hades*, doncs, és una reminiscència més del món de la cultura clàssica en la literatura bíblica i cristiana.